

Programnotis:

I.	<i>Riddle me riddle me, randy ro.
My father gave me seeds to sow.</i>	IV.	<i>White thy fambles, red thy gan
And thy quarrons dainty is.
Couch a hogshead with me then.
In the darkmans clip and kiss.</i>
II.	<i>– Heart of my heart, were it more,
More would be laid at your feet.</i>		
III.	<i>The harlot's cry from street to street
Shall weave old England's winding sheet.</i>	V.	<i>I am the boy
That can enjoy
Invisibility</i>

Teksten til *Riddle Me* er hentet fra de første kapitlene av *Ulysses* (1922), av James Joyce. Hver sats tar for seg en strofe eller et rim som er tatt direkte fra handlingen eller som hovedpersonen erindrer. Idéen var å fange essensen av hvert av disse sitatene i musikken. Jeg valgte å bruke Joyce sin tekst fordi han er en spesielt viktig inspirasjonskilde for meg, først og fremst på grunn av måten bøkene hans er satt sammen. Skrivestilen til forfatteren, hvor handlingsforløpet utspiller seg ved at tilsynelatende mer eller mindre frie assosiasjoner leder leseren fra en verden til en annen, er veldig viktig for den måten jeg oppfatter musikk.

I *Riddle Me* lar jeg, i motsetning til Joyce, ikke disse verdenene flyte inn i hverandre – det musikalske grunnlaget er basert ene og alene på assosiasjonene jeg får til teksten. Satsene er korte og isolerte, kontrastene mellom dem er store og de følger en konsekvent form, noe som etter alt å dømme står i stor kontrast til Joyce sin prosess. Men, etter nøye gjennomsyn, forstår man at friheten i Joyce sine tekster kun finner sted på overflaten – den indre formen er minst like strukturert som musikken jeg har skrevet.